

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

เจตนาเป็นธรรม

เมื่อวานนี้ไปเกษตรสมบูรณ์ ไปเท่านั้นแหละ ไปส่งของปุ๊บแล้วกลับเลย เกษตรสมบูรณ์อยู่ลึก อยู่ตะวันตกภูเขี้ยวไป ๒๒ กิโลเมตร อำเภอกุเขี้ยว เลยไปทางตะวันตก ๒๒ กิโลเมตร ภูเขี้ยวมาชุมแพ ๒๐ กิโลเมตร ๔๒ กิโลเมตรจากชุมแพไปเกษตรสมบูรณ์ ไปเรื่อยนะนี่ ทางภูเขี้ยวไม่ถ้ามละ เพราะไปเมื่อเร็วๆ ไปก็ไปถ้ามแล้ว เขากำลังสร้างตึกให้โรงพยาบาลภูเขี้ยว ดูเหมือนตึก ๒ ชั้น ได้ถึง ๘๐% แล้ว นี่ก็ ๑๑ ล้าน โรงพยาบาลภูเขี้ยว เราช่วยอย่างนั้นละ ช่วยจนไม่มีเหลือ แบตลอด

ตั้งหน้าช่วยโลกจริงๆ ว่าไม่เอาไม่เอาจริงๆ นะเราไม่เหมือนใคร ว่ายังไงเป็นอย่างนั้นไม่มีเงื่อนไข ถ้าเหตุผลไม่เหนือกว่าจะมาแก้ที่เรากำหนดไว้เรียบร้อยแล้วไม่ได้ เรายังแก้ไม่ได้ ถ้าเหตุผลเหนือกว่าใครแก้ก็ได้ เราแก้เองก็ได้ เป็นอย่างนั้นละนิสัย อันนี้แปลกอยู่ ถ้างั้นได้ลงตรงไหนว่าถูกต้องแล้วแน่แล้ว เจ้าของเองไปแก้ก็ไม่ได้ เอา หาเหตุผลมาจะมาแก้ อันนี้ ถ้าเหตุผลเหนือกว่าแก้ได้ ใครแก้ก็ได้ ถ้าเหตุผลไม่เหนือกว่าอย่ามาแก้ เป็นอย่างนั้นละ

เอาจริงเอาจังมากทุกอย่าง ก็เป็นผลดีอันหนึ่ง ความจริงจั่งนี้เป็นผลดีในเวลาแก้กิเลส อันนี้เห็นชัดเจนมากทีเดียว เพราะกิเลสมันปลิ้นปล้อนหลอกหลวง ว่าจะทำความเพียร วันนี้เอาเต็มทีวันนี้เอาเต็มที่ พอฉันเต็มทีแล้วมันง่วงนอนใช้ไหม พักสักหน่อย ชันซ์ เสรี กิเลสมันตม ถ้าเป็นธรรมตมไม่ได้ ว่ายังไงต้องอย่างนั้น เป็นอื่นไปไม่ได้ เราไปทุกวัน ไปทำประโยชน์ให้โลก ก่อนตายนี้ทำเสียให้พอ เรื่องการเสียสละนี้เราเสมอภาคเลยนะ จะคอยดูจุดไหนที่มีความจำเป็นมากน้อยก็ลงตามจุดมากน้อย แต่ความเมตตาสงสารที่จะสงเคราะห์เสมอภาคไปหมด แต่จุดไหนที่เด่นกว่าเพื่อนลงจุดนั้นๆ ถ้ามั่นเสมอภาคจะให้ทั้งนั้น แต่ว่าจุดไหนที่จำเป็นมากน้อยต่างกันก็จะลงตามจุดนั้น เป็นอย่างนั้นละ

ของในวัดนี้มีไม่ได้ ในวัดป่าบ้านตาด บอกตรงๆ เลยมีไม่ได้ถ้าเรายังไม่ตาย มีไม่ได้ทั้งนั้นละ ออกหมด เพราะอำนาจแห่งความเมตตาสงสารโลก เราไม่ได้คำนึงได้ อะไรมาจะกินอะไร มันไม่ได้คิดเจ้าของนะ มันจะคิดออกข้างนอกๆ นั้นละธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้าเป็นกิเลสแล้ววันเข้ามาหาตัวจนกินอิมขี้แตกแล้วค่อยเอาให้ผู้อื่น เข้าใจไหม เอออันนี้ดีนะ ดีซิเจ้าของกินจนขี้แตกแล้วเข้าใจ ไม่ตีได้ไง นั้นกิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าธรรมแล้วอันไหนดีๆ แล้วมักจะเอาออก คิดเห็นหัวใจคนอื่น เป็นอย่างนั้นนะ นี่จึงไม่เคยที่จะได้เอารัดเอาเปรียบหมู่เพื่อน ของดีเจ้าของไม่เคยปรากฏในจิตนะ พุดให้

ชัดเจนเสียเราไม่มี ดีไม่ตีอะไรดีแล้วจะเล็งข้างนอกเลยนะ เจ้าของไม่ค่อยสนใจ ที่ได้ก็ ได้ก็เป็นของเจ้าของแล้วนี่ เป็นอย่างนั้นละ

อันนี้ละที่อันหนึ่งนะมันพาให้ไป ไปที่ไหนบริษัทบริหารลูกศิษย์ลูกหาเต็ม ไม่เต็มได้ไงก็เมตตาดูรอบโลก เราไม่เห็นแก่ตัวไม่เอาอะไรทั้งนั้น ไปที่ไหนได้แล้วออก ทานหมดเลย เราไม่เอาๆ เพราะอันนี้เล็งเห็นคุณค่าอันนี้เป็นอันสูงส่ง ไปที่ไหนของก็ ไหลเข้ามา ไหลเข้ามาเท่าไรก็ไหลออกตลอดเลย ไม่เก็บเราไม่เก็บ เมื่อวานนี้ก็ ได้ ทูเรียนหลายแห่งอยู่นะ ไปโรงพยาบาล ทูเรียนเขาขาย ยังเหลืออยู่ไม่กี่ลูกเล็กๆ ถามเขา ว่าไม่ตีไม่เอา เราก็กินให้ผ่านไป ถ้ายังดีจะจอตลอดเอาอีกนะนั่น ผ่านไปนั้นแล้ว เอาให้ เขาแล้วนะ ถ้าว่ายังดีอยู่นี้ยังจะเอาอีก แต่นี่ว่าไม่ตีแล้วอันนี้ เราเลยผ่านๆ เป็นอย่างนั้น ละ

ขอให้ได้ให้ทานให้เต็มหัวใจเถอะในชาตินี้ มีอะไรไม่ได้สำหรับเรา จะว่าเอียง ทางโน้นเอียงทางนี้เราไม่มีเราพูดจริงๆ แต่ว่าในแง่หนักเบาที่มีจะสงเคราะห์ ตรงไหน จำเป็นมากน้อยต่างกันยังไงอาจจะลงในจุดนั้นใช้ไหมละ แต่เรื่องที่จะให้นี้ออกกรอบไว้ แล้ว จุดไหนจำเป็นอันดับหนึ่งอันดับสองมันจะออกตามนี้ๆ เป็นอย่างนั้น มีเพื่อนพระ เสียแล้วละพระองค์นี้ก็ดี ก็เก่งอยู่นะ เจตนาแก่เป็นธรรมมาก จำพรรษาด้วยกันที่ อำเภोजักราช แกพูดเป็นธรรมน่าฟัง ไม่ลืมจนกระทั่งบัดนี้ละเรา แกว่า ได้อาหารมานี้ที่ จะใส่บาตร อันไหนดีเจ้าของไม่เอาไปแจก คือเจ้าของไม่เอาไปแจกเจ้าของ อันไหนดี ต้องเอาไปแจกคนอื่น ๆ เจ้าของแล้วแต่บุญแต่กรรม เพื่อนฝูงจะให้อะไรก็เอา แต่ สำหรับแจกแล้วอันไหนดีแกเอาอันนั้นไปก่อน ไปแจกเลย บาตรเจ้าของไม่มอง น่าฟัง นะ พระองค์นี้น่าฟัง

นั่นละท่านเป็นธรรม คืออะไรอาหารดี ๆ นี้จะไม่แจกบาตรเจ้าของ จับอันนี้ปั๊บ แล้วจะออกไปหมด ส่วนบาตรเจ้าของมันจะได้อะไรก็แล้วแต่ นั่นละความเป็นธรรมฟัง เอาซิ เราฟังใจลึกเราไม่ลืมนะ เฒ่าอันนี้ก็อึ้งกลายเป็นพระธาตุขององค์ที่ว่านี้ ท่านเป็น ธรรม อายุเท่ากันกับเรา ตั้งใจออกปฏิบัติ ออกปฏิบัติที่แรกท่านภาวนาดีนะ ไปจำ พรรษาที่อำเภोजักราช เราก็ออกจากกรุงเทพฯมาจำพรรษา ทางนี้ก็ไปจากทางนี้ไปจำ พรรษาด้วยกัน ท่านความเพียรดี จากนั้นมาท่านคิดอะไรก็ไม่รู้นะ ท่านก็ตั้งใจภาวนาดี อยู่ เวลาจะจากกันไป คิดว่าจะเรียนเสียก่อน

เรียนหาอะไรเราว่าจ้ะ ผมก็เรียนมาแล้วจนเป็นมหายังออกมาปฏิบัติ ท่านไปเรียน หาอะไร ว่าจ้ะละ ก็อยากเรียนให้มันรู้ทั้งปริยัติรู้ทั้งปฏิบัติ อันนี้ก็รู้ปริยัติมาแล้ว ทาง ปฏิบัติกำลังปฏิบัติอยู่นี้มันก็พูดได้ละซิ คนหนึ่งยังไม่เรียนยังไม่ได้ปล่อย ไปเรียนจริงๆ นะ ได้มหากลับไปอีก พอได้มหาปั๊บเข้าป่าเลย พระองค์ว่านี่เป็นธรรมนะ เพื่อนกัน เกิด

ปีเดียวกัน ออกปฏิบัติคราวนี้เอาจนกระทั่งอัฐิกลายเป็นพระธาตุ นี่เขาเรียกภูทอก ภูทอกอยู่ทางนี้ ภูทอกคือว่ามีเขาลูกเดียว อยู่กลางโคกใหญ่ ๆ มันมีเขาลูกเดียวขึ้นไป เขาเรียกภูทอกภูโตน ท่านก็ไปเสียอยู่ที่นั่น ท่านก็บอกกับเพื่อนฝูงไว้ว่า เราตายคราวนี้เป็นครั้งสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีกท่านว่า สิ่งไว้เรียบริ้อย นี่เพื่อนเดียวกัน ที่ว่าท่านกลับไปเรียนอีก พอเรียนจบแล้วท่านกลับไปอีก ท่านเอาจริงเอาจัง ก็เป็นพระธาตุจริง ๆ แล้วก็สิ้นสุดจริง ๆ

ท่านกลับไปเรียน เรียนแล้วท่านกลับมาปฏิบัติ คราวนี้ก็ไปทะเลเลย ที่ภูทอก เราขึ้นไป ขึ้นไปสถานที่ที่ท่านมรณภาพ ขึ้นไปดู พระที่นั่นบอกว่าอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ท่านบอกไว้แล้วตั้งแต่ท่านยังไม่ตาย คราวนี้เป็นครั้งสุดท้ายของเราที่จะมาตายมาเกิดอีก ต่อไปนี้เราจะไม่กลับมาตายมาเกิดอีก พอที่ท่านมรณภาพไปก็อัฐิกลายเป็นพระธาตุพอดี องค์กรนี้ละองค์ที่ว่าใส่บาตร บาตรเจ้าของจะเป็นยังงาช้างหัวมัน ของดี ๆ เอาไปใส่บาตรหมู่เพื่อนหมด บาตรเจ้าของแล้วแต่มันจะมี นำฟิงนะ ไม่ลืมนะ ถ้าอย่างนั้นไม่ลืมนะมันเป็นธรรม

อัฐิกลายเป็นพระธาตุองค์หนึ่ง ตายอยู่ที่ภูทอก (ภูทอกตรงไหนฮะ) ก็ออกไปนี่ออกไปตรงนี้ไปแล้ว พอออกไปนั่นแล้วเราจะเห็นภูเขาลูกเดียว มันมีภูทอกภูโตนลูกเดียว อยู่ท่ามกลางโคก มันอยู่ตรงกลาง นั่นละภูทอก มีภูเขาลูกเดียวไม่สืบทอดกับลูกใดเลย ภูทอก เหมือนภูจ้อก้อ อันนั้นสูงกว่าเพื่อนภูจ้อก้อ อันนี้ภูทอกมีลูกเดียว (ท่านชื่ออะไรเจ้าคะ) ชื่อชานาญ เป็นมหาเปรียญแล้วกลับมาออกปฏิบัติอีก ท่านก็บอกไว้แล้วว่าท่านจะไม่กลับมาเกิดอีกตั้งแต่ท่านยังไม่ตาย ที่นี้พอตายแล้วอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุก็เป็นพยานอันหนึ่ง

ท่านจริงจังมาก กับเราสนิทกันมากจริง ๆ เป็นเพื่อนกัน เรียนหนังสือนั้นเราเป็นมหาก่อน ท่านกลับไปเรียนอีกเป็นมหามาที่หลังเรา แต่ท่านออกไปเลยนะ พอเป็นมหาแล้วออกปฏิบัติเลย เราเป็นมหาแล้วก็ออกปฏิบัติ ออกผลิตเลย ท่านปฏิบัติเสียก่อนแล้วกลับไปเรียนอีก กลับออกมาอีกคราวนี้ก็เป็นอย่างสิ้นสุด อัฐิกลายเป็นพระธาตุเรียบริ้อยแล้ว องค์กรนี้ก็เป็นอย่างเดียวกัน องค์ไหนเป็นธรรมไม่เป็นธรรมจะจับไว้ในหัวใจนะเรา มีเท่านั้น (ภูทอกนี้อยู่บ้านไหนเจ้าคะ) เอ้ ไปนี้ก็ผ่านไปทางทิศใต้ วัดภูหินร่องก้อน แลภูหินร่องก้อน มันอยู่ข้าง ๆ นั่นละ มีเขาลูกเดียว เขาเรียกภูทอก

(ป้าอุไร ห้วยธาร ขอทำบุญให้กับท่านอาจารย์ชิต ๕,๐๐๐ บาท เจ้าคะ) ท่านชิตก็เอาศพไปไว้ที่วัดสวนแสงธรรมแล้ว กะว่าจะเผาที่วัดอาจารย์เจี๊ยะ เราให้ความสะดวกทั้งสอง ทั้งวัดอโศการาม ทั้งวัดอาจารย์เจี๊ยะ ศพเอาไปไว้ที่นั่น ถ้าจะเผาที่สวนแสงธรรมก็ได้แต่มันขัดตามกฎหมายเขา ก็เลยไม่ได้เผา เอาไปเผาที่วัดอาจารย์เจี๊ยะ หรือ

วัดโศการามก็แล้วแต่ เรานุญาตให้ทั้งสองงานศพท่านชิตก็ดี ที่วัดสวนแสงธรรม จะเผาวันไหนไม่ทราบ (วันที่ ๘ ครับ) วันที่ ๘ เดือน (เดือน กรกฎาคม ครับ) วันที่ ๘ เดือน กรกฎาคม ห่างจากวันเข้าพรรษาเท่าไร (เข้าพรรษา ๓๐ ครับ) วันที่ ๓๐ อันนี้วันที่ ๘ เรากำลังพิจารณา หากพอไปได้เราก็จะไป ไปก็ไม่นาน ไปพัก ๓-๔ คืนแล้วเสร็จกลับ จากนั้นเราก็ลงกรุงเทพฯอีก จวนเข้าพรรษาก็กลับมาเข้าพรรษา ตามปกติเราไปอย่างนั้นทุกปี

(หมอสานิตย์และครอบครัว ถวายหลวงตา ๑,๐๐๐ บาท ครับ) หมอสานิตย์ สำคัญอยู่ ทางกรุงเทพฯก็หมอสานิตย์ ทางอุดรนี้ก็หมอรุ่งเรือง เราได้หมอมมาเป็นลูกศิษย์สองคน โรงพยาบาลทางกรุงเทพฯใหญ่โตมีศิริราชเป็นอันดับหนึ่ง ได้คนเดียว เมืองอุดรนี้ได้คนหนึ่ง นอกจากนั้นมันตายหมดมันล้มตัวมันพวกหมอทั้งหลาย มันไปมีเมีย ๕ คนก็มี มันล้มตัวมัน มันว่าเรียนสรีรศาสตร์ เหมือนกับว่าเทียบเท่าเป็นคู่แข่งของพุทธศาสนา มันหาว่าไม่ว่าเรียนสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนาเปิดโลกธาตุดับทุกข์ทั้งมวลเรียนสรีรศาสตร์ทางเป็นหมอนี้ ๕ เมียก็ได้ หาเมียนะ แน่ะ

มันไม่ได้คิดนะมันต่างกัน สรีรศาสตร์หนึ่งแก้โรคแก้ภัย สรีรศาสตร์หนึ่งแก้กิเลส มันต่างกัน ทางพุทธศาสนาเป็นสรีรศาสตร์แก้กิเลส ทางหมอนี้แก้โรคแก้ภัย ทางเดินของอวัยวะเส้นเอ็นต่างๆ มันเดินทางไหนๆ ปฏิบัติยังงั้นซัดซังยังงั้นเขาก็แก้ตามนั้น ส่วนสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนาพิจารณาเรียบวุธ อนิจจัง ทุกข์ อนตตา คำว่าทิ้งเลยไปเลย ไปหาโรคไม่มี ทุกข์ อนิจจัง อนตตา โรคไม่มีไตรลักษณ์ เข้าใจไหม โรคอันนี้โรคมียาไตรลักษณ์หมุน้ำกันอยู่อย่างนั้นนะ เอาจะให้พร

ท่านชิตก็เป็นอันว่าศพไปไว้ที่วัดสวนแสงธรรมแล้ว เผาวันที่ ๘ เดือน (กรกฎาคม ครับ) เข้าพรรษา (วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ครับ) ก็ยังนานอยู่นะ ให้พิจารณาเสียก่อนถ้าหากว่าพอไปได้เราก็จะไป ถ้าสุขภาพพอไปได้ก็จะไป สัก ๔ คืนหรือ ๕ คืนกลับมา เผาศพท่านชิต ท่านชิตเป็นคนเพชรบุรี แต่เป็นพระวัดป่าบ้านตาด ตั้งแต่บวชแล้วมาอยู่นี้เป็นประจำ ออกจากนี้ก็ไปอยู่น้ำหนาว พอออกจากนั้นก็ตาย ก็เป็นพระวัดป่าบ้านตาด เป็นคนเพชร บวชแล้วมาอยู่กับเราตลอด ออกจากนี้ก็ไปอยู่ที่นั่น เท่านั้นเอง จากนั้นก็ตาย

อยู่ทางนั้นเราก็ได้ใช้สอยท่านตลอด ทางน้ำหนาวเรามีอะไร ด้านอะไรมีความจำเป็น ให้ท่านดูแลให้ ดูแลการงานอะไรที่ไปสร้างอะไรที่เขาขอ พวกด้านสองด้านสามด้านเขาขอเรา เราให้ท่านชิตไปดูแลแทน แล้วเงินทางนี้ก็จ่ายๆ เลย ท่านเป็นคนดูแลท่านทำดีอยู่นะทุกอย่างด้วยความเคารพ ถ้าว่าหลวงตาสั่งเท่านั้นนะเอาใหญ่ท่านชิตเพราะท่านเคารพมากเคารพเรา ถ้าว่าหลวงตาสั่งแล้ว โอ้ย เคลื่อนไม่ได้นะ ใครจะ

จริงจังกยิ่งกว่าหลวงตาเราไม่มี ขึ้นอย่างนั้นเลย ใครจะจริงจังกยิ่งกว่าหลวงตาเราไม่มี ต้องทำอย่างที่ท่านสั่ง เหลาะแหละไม่ได้นะ ถ้าท่านมามองดูท่านไล่เบี้ยเอานะ ไล่เบี้ยก็คือทำไม่ดีทำชู้ๆ ต้องทำให้ดีนะ หลวงตาเราไม่ได้นะ ท่านเคารพมาก เพราะฉะนั้นท่านถึงกลัวมากละซี เอาจริงเอาจังมาก

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ